Міністерство освіти і наукиУкраїни

Державний вищий навчальний заклад
«Херсонський державний
аграрний університет»

Біолого-технологічний факультет

НАУКОВО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

ВИПУСК – 12

ЗБІРНИК ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОВІДОМЛЕНЬ, СТАТТЕЙ, ДОПОВІДЕЙ І ТЕЗ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ КОНФЕРЕНЦІЙ ВИКЛАДАЧІВ, АСПІРАНТІВ, МАГІСТРІВ, СТУДЕНТІВ

Херсон – 2019

умовах ТОВ "М.М.ДЖІ. Холдингс кооперейшен" міста Херсон

Падалка І.О., Панкєєв С.П. **Перспективи спеціалізованого м'ясного скотарства на півдні України** 126

Пелих В.Г., Левченко М.В. **Сучасний стан виробництва свинини в Херсонській області** 129

Пльолхова А.В., Пелих Н.Л. **Фактори, щ обумовлюють продктивність свиноматок** 133

Саливончик О.М., Корбич Н.М. **Зміна якості жиропоту під впливом різних фактрів** 138

Ушаков М.О., Панкєєв С.П. **Технологія виробництва свинини в умовах свинарського підприємства товариства з обмеженою відповідальністю «Воронцовське»** 142

Цігорлаш Д. В, Левченко М.В. **Оцінка технологій вирощування свиней в умовах приватного підприємства «Багатогалузева фірма » «Таврія» Чаплинського району Херсонської області** 146

Шибко Г., Корбич Н.М. **Смушкове вівчарство України** 149

Щебля М., Корбич Н.М. **Густота вовни – основна фізико-механічна властивість** 152

Секція 3. Технологія годівлі та біологія продуктивності тварин 155

Гусєв І.О., Пелих Н.Л. **Особливотсі годівлі свиней** 155

Кушнеренко В.Г., Бондар Р.В. **Перспективи підвищення молочної продуктивності шляхом введення деяких технологічних прийомів рідкої годівлі ВРХ** 158

Демчук О.В., Левченко М.В. **Удосконалення технології приготування кормів в умовах сільськогосподарського підприємства** 163

Євтушенко Е.М., Нежлукченко Т.І. **Особливості технології утримання мясної худоби у ДП ДГ «Асканійське»** 166

Кушнеренко В.Г., Нежлукченко Н.В., Папакіна Н.С., Нежлукченко Т.І. **Пасовища та пасовищне навантаження для овець в посушливих умовах Південного степу України** 169

Нежлукченко Т.І., Кушнеренко В.Г., Нежлукченко Н.В. **Особливості технології відгодівлі свиней за умов використання** 174

1. Ломако Д. В. Вивчення ознак відтворювальної здатності свиноматок при чистопородному розведенні.: Дис. ... канд. с.-г. наук: 06.02.01. - Полтава, 2000. - 155 с.

2. Медведєв В. О., Файзулін Р. А., Григор'єв Д. Ю. Донецький заводський тип УВБ-2. // Науково-виробничий бюлетень "Селекція". - Київ, 1995. - Число друге. - С. 161 -167.

3. Данилова Т. Н., Данилов С. Б., Герасимов В. И. Использование селекционных индексов в свиноводстве. // Материалы 10-ой Междунар. научно-производственной конф. «Перспективы развития свиноводства». - Гродно, 2003. - С. 47-48.

УДК 636.4.

ОЦІНКА ТЕХНОЛОГІЙ ЗАБОЮ СВИНЕЙ В УМОВАХ ПРИВАТНОГО ПІДПРИЄМСТВА «БАГАТОГАЛУЗЕВА ФІРМА » «ТАВРІЯ» ЧАПЛИНСЬКОГО РАЙОНУ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Цігорлаш Д. В. – *магістрант*

Левченко М.В. – *кандидат сільськогосподарських наук, д*оцент кафедри технологій переробки та зберігання сільськогосподарської продукції

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»

Постановка проблеми. Після довгих років стагнації українська галузь свинарства нарешті починає набирати обертів. Проте зараз загальмувати її розвиток можуть стрімка девальвація гривні та падіння споживчого попиту. Експерти впевнені, що встояти під час економічної кризи вдасться тільки сучасним підприємствам з ефективним підходом до виробництва, застарілі ж ферми підуть у небуття. Зрештою так, напевно, і має бути [3, 4]

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Традиційне сільськогосподарське підприємство одержує ефект від підготовки до реалізації великої рогатої худоби і свиней, як різницю між ціною реалізації тварин (в живій масі) і їх собівартості.

Матеріали і методика. Використовувались методи: експериментальний і виробничий, загальноприйняті у зоотехнічних дослідженнях; обліково-розрахункові та економіко-математичні.

Виклад основного матеріалу дослідження.

У зв'язку зі складним матеріальним становищем у ППБФ «Таврія» припинив роботу забійний пункт. Відомо, що під час транспортування тварин до місця забою втрачається 3….7 % живої маси. Тому одним з напрямків удосконалення технології виробництва і реалізації свинини є відновлення роботи забійно - переробного цеху господарства [1, 2].

Обладнання, яке використовувалось раніше дещо застаріло і не придатне для проведення забою та первинної обробки туш тварин у даному господарстві. Тому, ми пропонуємо провести ремонтні роботи у забійному цеху, об'єм забою в якому становить 10 голів свиней за добу.

Нашою роботою передбачено удосконалення технології забою та первинної обробки туш. З цією метою пропонуємо відродити наявний у господарстві забійний цех і придбати необхідний комплект обладнання для забою та первинної обробки туш.

Під час відкриття забійного цеху, головним чином, необхідно звертати увагу: Площа приміщення. Система транспортування туш по приміщенню. Закупівля необхідного обладнання. Слід відмітити, що для підвищення рентабельності забійних цех не повинен бути вузькоспеціалізованим. Оптимальним варіантом є широкопрофільний цех для забою великої рогатої худоби, свиней, кіз, овець та кролів.

У нашому господарстві в день потрібно забивати 8….10 голів свиней. Тому ми обрали і комплект обладнання для забою свиней та великої рогатої худоби

«МЕГА-ТЕХ», загальна потужність якого до 20 голів великої рогатої худоби та до 50 голів свиней.

Велике значення має підготовка тварин до забою, бо від передзабійного стану тварини залежить якість м'яса, що одержують. Для цього їх сортують на однорідні групи за вгодованістю, статтю, віком та станом здоров'я і направляють у загони для передзабійного утримання, які розміщують поблизу скотобойні. Свиней утримують 12….24 години. Протягом цього часу тварин не годують. Води дають досхочу для того, щоб не зневоднювалися тканини організму. Якщо не давати воду тваринам, тканини можуть втратити 5….6 % води, що погіршує якість м'яса і ускладнює знімання шкури. За 3….4 години до забою поїння припиняють.

У день забою всіх тварин оглядає лікар ветеринарної медицини і проводить вибіркову термометрію, залежно від загального стану тварин. Після проведення передзабійного огляду здорових тварин направляють у цех забою.

Вибраний комплект обладнання потужністю 10,2 кВт, розрахований на проведення забою до 20 голів великої рогатої худоби та до 50 голів свиней за зміну Даний забійний цех обслуговує чотири робітника, які працюють п'ять діб на тиждень.

Висновки. У цілому вибраний комплект обладнання дозволяє проводити замкнутий цикл забою худоби та свиней умовах господарства ППБФ «Таврія».

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Бірта Г. О. Відгодівельні, забійні та м'ясо-сальні якості свиней різних напрямів продуктивності / Г. О. Бірта, Ю. Г. Бургу // Вісник Полтавської державної аграрної академії. – 2012. – №4. – С. 49-51.
2. Маньковський А. Я. Технологія продуктів забою тварин : підручник / А. Я. Маньковський, Т. А. Антонюк. – К. : Агроосвіта, 2014. – 336 с. ISBN 978-966-2007-79-4

3. Пелих В. Г. Генофонд м’ясних порід та перспективи його використання в свинарстві / Пелих В. Г., Чернишов І. В., Левченко М. В. // Таврійський науковий вісник: наук. ж-л. – Херсон: Айлант, 2012. – Вип.78, Ч.ІІ.,Т1.– С. 160–165.
4. Пелих В. Г. Прогнозування прояву компенсаторного росту і відгодівельних якостями свиней за інтер’єрними показниками / Пелих В. Г., Чернишов І. В., Левченко М. В. // Таврійський науковий вісник: наук. ж-л. – Херсон: Айлант, 2014. – Вип.87. – С. 123–127. – ISSN 2226-0099.

УДК 636.32

СМУШКОВЕ ВІВЧАРСТВО УКРАЇНИ

Шибко Г. - *здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня освіти другого року навчання*

Корбич Н.М. - *к. с.-г .н., доц.*

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»

Каракулівництво є важливою складовою вівчарства, яка постачає сировину для легкої промисловості (шкурки, овчини, вовну) і повноцінні продукти харчування для населення (молоко і продукти з нього та м’ясо).

Досвід країн із розвинутим каракульським вівчарством показує, що забезпечення рентабельності та конкурентоздатності галузі можливе за умов використання високопродуктивних генотипів, комплексного підходу щодо виробництва різноманітної продукції та зниження витрат на її одержання [1].

Успішному розвитку смушкового вівчарства в Україні на новій якісній основі сприяє наявність високоякісного генофонду – асканійської каракульської породи, яка була апробована і затверджена наказом